

موسیقی از دیدگاه اسلام

تهیه و ترتیب:
قریب الله «مطیع»

این کتاب از سایت کتابخانه عقیده دانلود شده است.

www.aqeedeh.com

book@aqeedeh.com

آدرس ایمیل:

سایت‌های مفید

www.aqeedeh.com

www.islamtxt.com

www.ahlesonnat.com

www.isl.org.uk

www.islamtape.com

www.blestfamily.com

www.islamworldnews.com

www.islamage.com

www.islamwebpedia.com

www.islampp.com

www.videofarda.com

www.nourtv.net

www.sadaislam.com

www.islamhouse.com

www.bidary.net

www.tabesh.net

www.farsi.sunnionline.us

www.sunni-news.net

www.mohtadeen.com

www.ijtehadat.com

www.islam411.com

www.videofarsi.com

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

فهرست مطالب

۳	مقدمه
۵	فصل اول: دلایل تحریم موسیقی و آلات آن از قرآن کریم
۹	فصل دوم: دلایل تحریم موسیقی و آلات آن از سنت نبوی شریف
۱۰	اجماع اهل علم بر تحریم موسیقی
۱۱	فصل سوم: سخنان علماء و دانشمندان اسلام در باره موسیقی
۱۳	نظریات دانشمندان غربی در باره موسیقی
۱۵	آنچه از موسیقی مستثنی گردیده است
۱۵	حکم سرود و ترانه‌های اسلامی
۱۷	علاج شنیدن موسیقی
۱۸	سخنان شرکی و کفری که با موسیقی یکجا شود سخن به کجا می‌کشد؟!
۲۰	خطر نافرمانی الله ﷻ و رسول الله ﷺ

مقدمه

ثنا و ستایش فراوان آن ذاتی راست که کتاب با عظمتش را بهار دلها و نور سینه ها و صیقل دهنده اندوه ها و دور کننده غمها گردانیده است، و درود بی پایان بر حضرت پیامبرش محمد مصطفی صلی الله علیه و سلم و اهل بیت و یارانش باد.

الله ﷻ می فرماید: ﴿وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَى اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَنْ يَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ

مِنَ أَمْرِهِمْ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا مُّبِينًا﴾ [الأحزاب: ۳۶]

«و هیچ مرد مؤمن و زن مؤمنه ای را نرسد که چون الله و رسولش به کاری فرمان دهند، برای آنان در کارشان اختیاری باشد و هر کس نافرمانی الله و رسول او را کند قطعاً در گمراهی آشکاری افتاده است.»

و در حدیث شریف آمده است: «سوگند به ذاتی که جانم در دست اوست، یکی از شما ایمان نمی آورد تا آن که خواسته وی پیرو چیزی باشد که من آن را آورده ام.»

پس برای کسی که به الله ﷻ ایمان دارد درست نیست که چون او تعالی یا پیامبرش ﷺ به کاری فرمان دهند، چون و چرا گوید و در کار خویش اختیار داشته باشد، بلکه بر وی واجب است تا خود را وقف امری کند که الله ﷻ برای او خواسته و انتخاب کرده است بطوری که رأی وی تابع رأی شریعت، و انتخاب وی پیرو انتخاب شریعت باشد. قانونی را که الله ﷻ برای بندگانش گذاشته است مانند قلعه مستحکمی علیه انحرافات خواهشات و هوسهای است که انسان را به بی راهه برده از خداوند غافلش می سازد. شریعت الهی انسان را از شر شهوات حمایت نموده غمها و اندوه هایش را به خوشی و اطمینان خاطر مبدل می سازد. ولی امروز بعضی ها سعادت و خوشی و خوشبختی را در غیر اسلام جستجو می کنند. از این قبیل یکی هم دلبستگی عده از مردم به شنیدن موسیقی است تا جائی که با آن معتاد شده اند و با دلایل واهی و بی اساس

مانند گفته «موسیقی غذای روح است و یا موسیقی عاطفه را پرورش می دهد» استناد می‌ورزند. در حالیکه خداوند عز وجل و رسولش صلی الله علیه و آله بندگان مؤمن را از آن منع نموده اند و دلایل بی شماری در ارتباط به تحریم و ضررهای موسیقی وارد شده است که برای انسان مؤمن یک دلیل از کتاب و سنت کافیسست، چه رسد به اینکه دلایل زیاد اعم از قرآن کریم و سنت پیامبر صلی الله علیه و آله و اقوال و فتاوی علمای کرام و پیشگامان اسلام در این مورد موجود باشد که ما آنرا بطور مختصر برای برادران و خواهران مسلمان تقدیم می نمایم. و خداوند متعال را استدعا داریم که با مطالعه این مختصر نامه خواننده گرمی تحول مثبتی را در خود آورده سیرت و صورت خود را مطابق و موافق احکام و فرامین و ارشادات الهی و نبوی عیار سازد و آنده برادران و خواهران مسلمان ما که آغشته و علاقمند آن هستند آنرا کنار بگذارند و در راه خوشنودی الله تبارک و تعالی بشتابند و مانند کسانی نباشند که وقتی به آنها گفته می شود از الله بترس، لیکن تکبر و نخوت آنان را از قبول پند و اندرز باز می دارد.

و من الله التوفیق

قریب الله «مطیع»

qarib@maktoob.com

محرم ۱۴۲۹هـ

فصل اول

دلایل تحریم موسیقی و آلات آن از قرآن کریم

۱- الله ﷻ می فرماید: ﴿وَمِنَ النَّاسِ مَن يَشْتَرِي لَهْوَ الْحَدِيثِ لِيُضِلَّ عَن سَبِيلِ اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ

وَيَتَّخِذَهَا هُزُوًا أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ ﴿٦﴾ [لقمان: ٦]

«از مردمان کسانی هستند که خریدار سخنان لهوند تا مردم را از راه الله گمراه سازند بی هیچ علمی، و آنرا به مسخره گیرند این گروه برای آنان عذابی مهین (اهانت آمیز) است».

اصحاب کرام رضی الله عنهم که آگاه ترین مردمان این امت به مراد الله تعالی در کتابش بودند و در میان آنها وحی نازل می شد و نخستین کسانی از این امت بودند که مورد خطاب قرار گرفتند و تفسیر آن را بطور علمی و عملی از رسول الله ﷺ مشاهده کردند و در عین حال از عربهای فصیح و ناب بودند، تفسیر آیات فوق را چنین ارایه کرده اند:

عبد الله ابن عباس رضی الله عنهما که مشهور به ترجمان قرآن است می فرماید:

«عبارت ﴿لَهْوَ الْحَدِيثِ﴾ در آیت، موسیقی است».

از عبد الله بن مسعود رضی الله عنه در باره آیت ﴿وَمِنَ النَّاسِ مَن يَشْتَرِي لَهْوَ الْحَدِيثِ﴾ سؤال شد، در جواب فرمود: «سوگند به الله ﷻ که غیر از او معبودی بر حق نیست، لهو الحدیث در آیت موسیقی است. و آنرا سه بار تکرار کرد».

همچنان از ابن عمر رضی الله عنهما و جابر رضی الله عنه ﴿لَهْوَ الْحَدِيثِ﴾ به معنای موسیقی روایت شده است.

و این تفسیر از عکرمه، سعید بن جبیر، مجاهد، مکحول و عمرو بن شعیب و علی بن بدیمه و سایر مفسران رحمهم الله روایت شده که مراد از ﴿لَهُوَ الْحَدِيثُ﴾ موسیقی است.

حسن بصری رحمته الله فرمود: این آیت در موسیقی و آلات آن نازل شده است.

واحدی رحمته الله فرمود: این تفسیر آیت دلالت به تحریم موسیقی دارد.

حافظ ابن کثیر رحمته الله در تفسیر دو آیت فوق چنین می نگارد: الله جل جلاله حال مردمان خوشبخت و سعادت‌مند را که به قرآن راهیاب شدند و از شنیدن آن لذت برده و پند می گیرند چنین بیان می کند:

﴿اللَّهُ نَزَلَ أَحْسَنَ الْحَدِيثِ كِتَابًا مُتَشَابِهًا مَثَانِيَ نَقَّشَهُ مِنْهُ جُلُودَ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ ثُمَّ تَلِينُ جُلُودُهُمْ وَقُلُوبُهُمْ إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ﴾ الزمر: ۲۳

«الله بهترین حدیث را نازل کرده است کتابی است متشابه و مکرر، کسانی که از پرورگار شان خشیت دارند، پوست بدن شان از آن به لرزه می افتد سپس پوستهایشان و دل‌هایشان به یاد الله جل جلاله نرم می شود.»

سپس حال مردمان شقی و بدبخت را بیان می کند که از شنیدن قرآن و پند گرفتن از آن رو گردان اند و به موسیقی و آلات آن رو آورده اند.

چنانکه عبد الله بن مسعود رضی الله عنه در تفسیر فرموده خداوند جل جلاله فرمود: «سوگند به الله جل جلاله که مراد از لهو الحدیث در آیت، موسیقی است.» به این ترتیب واضح میگردد که دوستان و اولیای الله جل جلاله هنگام ترسیدن از الله جل جلاله پوستهای شان به لرزه در آمده و موی براندام شان راست میشود. سپس دل‌های شان هنگام یاد آوردن رحمت و بهشت الله جل جلاله نرم میشود. نه اینکه عقل‌های شان از بین رفته و بیهوشی بر آنان دست دهد. پس به این نتیجه میرسیم که در هنگام ذکر الله جل جلاله خود را به بیهوشی انداختن خاصیت اهل بدعت و الهام شیطان است.

۲- همچنان الله ﷻ در حالیکه شیطان را مخاطب قرار داده است می‌فرماید:

﴿وَأَسْتَفْزِرُ مِنْ أَسْطَعَتَ مِنْهُمْ بِصَوْتِكَ وَأَجْلِبُ عَلَيْهِمْ بِخَيْلِكَ وَرَجِلِكَ وَشَارِكُهُمْ فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ وَعَدَّهُمْ وَمَا يَعِدُهُمُ الشَّيْطَانُ إِلَّا غُرُورًا﴾ (الإسراء)

«از آنان هر که را توانستی با آواز خود تحریک کن و با سواران و پیادگان بر آنان بانگ در ده، و با آنان در اموال و فرزندان شریک شو و شیطان جز فریب به آنها وعده نمی‌دهد».

قرطبی می‌نگارد: صدای نی، صدای هنرمند (آواز خوان) و صدای موسیقی در برنامه و محافل لهو، صدای شیطان است. زیرا صدای هر دعوت کننده به سوی نافرمانی الله ﷻ صدای شیطان می‌باشد. و این آیت دلیل روشن بر تحریم موسیقی و آلات آن است. پس هر آنچه از آواز شیطان است و یا آنرا می‌پسندد اجتناب از آن واجب است.

۳- همچنان الله ﷻ می‌فرماید: ﴿وَالَّذِينَ لَا يَشْهَدُونَ الزُّورَ وَإِذَا مَرُّوا بِاللَّغْوِ مَرُّوا كِرَامًا﴾ (الفرقان)

«و بندگان رحمان کسانی اند که گواهی دروغ نمی‌دهند- یعنی در مجالس باطل حضور نمی‌یابند و آن را مشاهده نمی‌کنند- و چون بر امر لغوی بگذرند کریمانه می‌گذرند- یعنی از شرکت در آن خود داری می‌کنند». و کلمه زور هر باطل و دروغ را در بر می‌گیرد.

ابن کثیر رحمته الله در تفسیر این آیت می‌فرماید: کلمه الزور در این آیت، موسیقی است.

قرطبی رحمته الله می‌فرماید: یعنی به موسیقی گوش نمی‌دهند.

طبری رحمته الله می‌فرماید: و هنگامیکه از باطل گذشتند و آن را شنیدند و یا دیدند بزرگوارانه و بدون التفاتی می‌گذرند و آنرا نمی‌شنوند، مانند موسیقی و آلات آن.

فصل دوم

دلایل تحریم موسیقی و آلات آن از سنت نبوی شریف

۱- رسول الله ﷺ می فرمایند: «از امت من مردمانی خواهند بود که زنا، ابریشم، شراب و آلات موسیقی را حلال می شمارند». بخاری.

این حدیث از دو جهت بر تحریم موسیقی و آلات آن دلالت دارد:

الف:- فرموده آنحضرت ﷺ «حلال می شمارند» به صراحت حرام بودن موسیقی و آلات آن را مانند اشیای دیگری که در حدیث ذکر است بیان می نماید.

ب:- پیوسته بودن آلات موسیقی با آنچه که حرام بودنش هویدا است (زنا، شراب، ابریشم) دلالت واضح بر تحریم آلات موسیقی دارد و اگر حرام نمی بود یکجا و پیوسته با آنها ذکر نمیشد.

۲- رسول اکرم ﷺ می فرمایند: «دو آواز نفرین شده از حق دورند و من از آنها نهی می کنم: صدای نی و صدای شیطانی که به هنگام شادی آواز می خواند (آواز خوان)، و صدایی که در هنگام نزول مصیبت بلند می شود، و بر سر و صورت زدن و گریبان چاک کردن است». سنن ترمذی

۳- همچنان آن حضرت ﷺ می فرمایند: «در این امت فرو بردن به زمین، باریدن سنگ و مسخ شدن رخ خواهد داد، و آن هنگامیکه باده های شراب را بنوشند و کنیزک های آواز خوان را بگیرند و آلات موسیقی را بنوازند». السلسله الصحیحه.

۴- آنحضرت ﷺ می فرمایند: «الله جل جلاله بر امت قمار، شراب، طبل و طنبور را حرام گردانیده است، و برایم نماز وتر را افزود». صحیح الجامع

روایت است که عبد الله بن عمر رضی الله عنهما آواز نی نوازی را شنید که نی مینواخت پس انگشتان خود را بر گوشهای خویش نهاد و مرکب خود را از راه به کناری کشید و به

خادمش نافع فرمود: ای نافع! آیا هنوز هم آواز آنرا می شنوی؟ نافع می گوید: گفتم: آری. پس همچنان انگشتانش در گوشهایش بود تا آنکه گفتم: نه. دیگر آواز نی را نمی شنوم. آن گاه دستانش را از گوشهایش برداشت و مرکبش را به راه باز آورد و فرمود: رسول الله ﷺ را دیدم که صدای نی چوپانی را شنیدند پس چنان کردند که من اکنون کردم.

برادر و خواهر گرامی: صدای نی صدایی است که از اعتدال خارج نیست و شهوتها را نیز بر نمی انگیزد پس چگونه است موسیقی و آلات آن در عصر ما که نفسها را بر حرام می جنباند و آنها را بر هوس و هوا بر می انگیزد، در آن غزلیات و اشعاری بیهوده و شرک آمیز مانند ذکر اوصاف زنان، شراب، وصلت، عشق و غیره موجود است که بسوی عمل زشت تحریک مینماید.

اجماع اهل علم بر تحریم موسیقی

اجماع و اتفاق علما مبنی بر تحریم موسیقی و آلات آنرا جمعی از علما نقل کرده اند، از آن جمله امام قرطبی، ابن صلاح و ابن رجب رحمهم الله. علما متفق اند که موسیقی به دلیل قرآن و سنت ممنوع است و آلات آن مانند نی، طنبور، طبل و غیره (آلاتی که با نام های جدید و در موسیقی از آن استفاده می شود) همه حرام بوده از هیچ عالمی اعم از سلف و خلف که سخنش معتبر باشد اختلافی وارد نشده که آنرا مباح دانسته باشد. پس چگونه حرام نباشد در حالیکه موسیقی شعار باده گساران و فاسقان و در عین زمان تحریک دهنده شهوتها، فساد و بی حیایی است.

فصل سوم

سخنان علماء و دانشمندان اسلام در باره موسیقی

* از امام ابوحنیفه رحمته الله روایت است که فرمود: موسیقی از بزرگترین گناهانی است که ترک فوری آن واجب است.

اصحاب امام ابوحنیفه رحمته الله به تحریم شنیدن همه آلات موسیقی مانند نی، دف (دایره) حتی نواختن کمان ابراز نظر نموده فرموده اند: این معصیتی است که موجب فسق شده و شهادت فاعل آن مردود است.

چنانکه گفته اند: " شنیدن موسیقی فسق، و لذت بردن از آن کفر است ".

* قاضی ابو یوسف رحمته الله شاگرد امام ابوحنیفه رحمته الله در مورد خانه که از آن آواز آلات موسیقی شنیده شود سوال شد وی چنین فرمود: بر آنها بدون اجازه داخل شو (برای منع آنان) زیرا نهی از منکر فرض است.

* امام مالک رحمته الله از موسیقی و شنیدن آن نهی نموده است و در جواب سوالی در باره موسیقی و نواختن آلات آن فرمود: آیا انسان عاقل میگوید که موسیقی جایز است؟! در نزد ما فاسقان این عمل را انجام می دهند.

* از امام شافعی رحمته الله در مورد موسیقی سوال شد فرمود: " در آغاز زندیقان در عراق آن را به وجود آوردند تا مردم را از نماز و ذکر الله جل جلاله مشغول سازند ". چنانکه اصحاب امام شافعی به تحریم موسیقی ابراز نظر نموده اند.

* عبد الله پسر امام احمد رحمته الله می فرماید: از پدرم در مورد موسیقی سوال کردم فرمود: موسیقی نفاق را در قلب پرورش میدهد و من آنرا عمل زشت می شمارم، سپس قول امام مالک رحمته الله را برایم فرمود که در نزد ما فاسقان آنرا انجام می دهند.

عمر بن عبد العزیز رضی الله عنه فرمود: موسیقی آغازش از شیطان و عاقبتش قهر و خشم رحمان است.

* حسن بصری رضی الله عنه فرمود: اگر در ولیمه موسیقی باشد آن دعوت باید پذیرفته نشود.

* قاسم بن محمد رضی الله عنه فرمود: موسیقی باطل است و هر باطل در دوزخ است.

* امام اوزاعی رضی الله عنه فرمود: در ولیمه که طبل و آلات موسیقی باشد داخل مشو.

* شیخ الإسلام ابن تیمیه رضی الله عنه می نویسد: در مذاهب چهارگانه همه آلات موسیقی حرام است و اختلافی در مورد آن وجود ندارد. سپس می افزاید: موسیقی در اوایل قرنهای سه گانه فاضله نه در حجاز و نه در شام و نه در یمن و نه در خراسان و نه در مغرب و نه در عراق و نه در مصر وجود نداشت و هیچ فردی از مردمان زاهد و عابد به موسیقی و دف و کف زدن گوش فرا نداده اند، این چیز در اواخر قرن دوم رخ داد که علما بر منع آن شوریدند. و در جای دیگر می افزاید: آلات موسیقی شراب نفسهاست که اثر آن بر نفسها بزرگتر از تأثیر شراب در اجسام است. و کسیکه به آن معتاد شده و از آن لذت می برد، به شنیدن قرآن مشتاق نمی باشد و به آن شادمان نمیشود.

* ابن القیم رضی الله عنه چنین می نگارد: موسیقی تعویذ زنا، شرک شیطان، و شراب عقلهاست. موسیقی از شنیدن قرآن باز می دارد و به سوی باطل تشویق می نماید چون نفس بشری به شهوت گرایش دارد و به بدی فرمان می دهد.

همچنان می افزاید: محبت قرآن و محبت موسیقی در قلب بنده یکجا نمیشود و سوگند به الله جل جلاله که هر گز از شرک به الله جل جلاله سلامت نماند کسی که با شنیدن آن عادت کرده است.

نظریات دانشمندان غربی در بارهٔ موسیقی

کوهین، میللر و استراکوف سه دانشمند بریتانوی نتایج ذیل را بعد از تحقیقات و بررسی بدست آورده اند:

شنیدن موسیقی امراض روانی را انکشاف بخشیده و اضطرابات را در آن ببار می آورد مانند: سردردی، پریشانی، دل تنگی، تنفر، عدم اطمینان، جدال در مسایل عادی، ضعف جنسی، بروز تغییرات در مزاج و عاطفه، بی پروایی و عدم حاکمیت بر احساسات. گوش فرا دادن به صداهای بلند خلاهای جلد و جریان خون نزدیک به سطح جلد را آسیب پذیر ساخته و سبب بلندی فشار خون و فزونی بعضی افرازات جلدی catecholamin secretion میشود.

در این اواخر ادارهٔ خیری کمک با کران در لندن هشدار داده است که آنعده نوجوانانی که موسیقی را بوسیله آلهٔ mp3 و mp4 ساعت ها می شنوند در سن کمتر از سی سالگی حس شنوایی شان را از دست خواهند داد. این اعلامیه را روزنامهٔ دلی تلگراف چاپ لندن به نشر رسانده و می افزاید: در نتیجهٔ رأی گیری در هر هزار شخص اضافه از " ۳۷۰ " آن اعتراف کرده اند که در گوش های شان طنینی را احساس می کنند که این خود نشان دهندهٔ وجود خلل در گوش است.

همچنان سازمان صحت در لندن حد و اندازهٔ سر و صدایی که باعث از بین بردن شنوایی میشود (۱۰۵) دیسیبل تعیین نموده است، و اگر انسانی اضافه از پانزده دقیقه به تناسب (۱۰۵) دیسیبل آواز شور و غوغا مانند موسیقی را بشنود حس شنوایی اش را از دست خواهد داد.

قابل یاد آوری است که اندازهٔ گفت و شنود عادی (۶۰) دیسیبل، و در جاهای ازدحام و پرهیاهو مانند بازارها و ترافیک (۸۵) دیسیبل، تعیین شده است.

خداوند ﷻ می فرماید: ﴿وَلَا تُقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولَٰئِكَ

كَانَ عَنْهُ مَسْئُولًا ﴿٣٦﴾ الإسراء

«و چیزی را که بدان علم نداری دنبال مکن، زیرا گوش و چشم و قلب، همه مورد پرسش واقع خواهند شد».

خداوند ﷻ در روز قیامت اعضای انسان را در هنگام پرسش از آنها به نطق می آورد و از آنچه که صاحبانشان انجام داده اند خبر می دهند.

پس برادر و خواهر مسلمان! اعضای پر ارزش بدن را که خداوند ﷻ برایت ارزانی نموده و بطور امانت نزدت گذاشته در باطل و راه شیطان بکار مبر، زیرا حتما و بدون شک مورد باز پرس قرار خواهی گرفت.

آنچه از موسیقی مستثنی گردیده است

باید دانست که نزد فقها آواز خوانی حرام همانا ساز و سرود های است که نفسها را بر حرام بجنباند و آنها را بر هوا و هوس برانگیزد مانند غزل‌های که در آن سخنان شرم‌آور مثل توصیف زنان و ذکر شراب و سایر محرمات باشد که به اتفاق علما حرام است، و گرفتن مزد در قبال آن جایز نیست. اما سرود و آوازخوانی مباح آنست که از آنچه ذکر شد سالم باشد، بنابراین مقدار اندک آن در اوقات شادی مانند عروسی و روز عید و نیز به خاطر ایجاد نشاط بر انجام دادن اعمال دشوار بدون آلات موسیقی جایز است، طوریکه رسول اکرم صلی الله علیه و آله برای ایجاد نشاط در هنگام حفر خندق پیرامون مدینه آن را تجویز کردند. اما بدعت‌هایی که امروز بعضی‌ها بنام ذکر و حلقه سماع سرودن موسیقی را پدید آورده اند حرام است و اسلام از آن مبرا و بیزار است. پس کوبیدن دف (دایره) در محافل نکاح و عیدها برای زنان جایز است، اما مردان در عهد رسول الله صلی الله علیه و آله و بعد از آن نه دف زده اند و نه کف.

حکم سرود و ترانه‌های اسلامی

علمای کرام در مورد ترانه‌های اسلامی شروط و ضوابطی را گذاشته اند که عبارت اند از:

- * آلات موسیقی در آن استعمال نشود.
- * به آواز زنان نباشد.
- * سخنان بیهوده و نا مشروع در آن نباشد.
- * دارای لحنی نباشد که شنونده را به مستی و طرب آورده و دچار فتنه گرداند.

* در سرودن و شنیدن آن افراط صورت نگیرد تا مبادا عادت مسلمان نگردد طوریکه همه اوقات خود را در آن ضایع سازد و از خواندن و شنیدن قرآن وی را دور نماید.

علاج شنیدن موسیقی

برادران و خواهرانی که معتاد به شنیدن موسیقی هستند و به آن علاقه خاص دارند نکات ذیل را بخاطر ترک آن خاص بخاطر رضای پروردگار در نظر بگیرند:

* باید بدانند که موسیقی از اعمال شیطان است و باعث خشم و غضب خداوند جل جلاله میشود.

* به ذکر الله سبحان پردازند زیرا با ذکر الله جل جلاله قلب مسلمان آرام و مطمئن میگردد، چنانکه الله جل جلاله می فرماید: ﴿الَّذِينَ آمَنُوا وَتَطْمَئِنُّ قُلُوبُهُمْ بِذِكْرِ اللَّهِ أَلَا بِذِكْرِ اللَّهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ﴾ (الرعد ۲۸)

«همان کسانی که ایمان آورده اند (راه یافتگان همان کسانی هستند که) دل‌هایشان به یاد الله جل جلاله آرام می‌گیرد، آگاه باش که با یاد الله دل‌ها آرامش می‌یابد.»

* در خانه، موتر و دیگر جاهاییکه به موسیقی گوش میداد کست قرآن کریم و یا ترجمه آن را بشنود تا شیطان از وی مأیوس شود. پیامبر گرامی ما صلی الله علیه و آله چنین توصیه می‌نماید: «بدون شک شیطان از خانه ایکه سوره بقره در آن خوانده میشود متنفر میگردد».

* کتابهای سیرت نبی و قصه‌های یاران راد مرد پیامبر اسلام صلی الله علیه و آله را به عمق مطالعه کند.

* میتوانند به بعضی ترانه های اسلامی گوش فرا دهند.

سخنان شرکی و کفری که با موسیقی یکجا شود سخن به کجا

می‌کشند؟!

اغلب آهنگ‌هایی که هنرمندان می‌سرایند مملو از فسق و فساد و تشویق به آن می‌باشد، مانند سخن از عشق و عاشقی، وصف رخسار و قد و قامت زن، و زلف یار و جام شراب و غیره.....

لیکن فراتر از آن، بعضی خواننده‌ها رفته و آهنگ‌هایی که سخنان شرکی و کفری در آن موجود است می‌سرایند، بطور مثال چند بیت آنرا ذکر می‌نمایم:

سر کوه بلند فریاد کردم علی شیر خدا را یاد کردم
علی شیر خدا یا شاه مردان دل ناشاد مارا شادگردان

گشود کار دو عالم به یک اشاره‌توست
به کار ما چه درنگ است یا علی مدد
خدا بود یارت، قرآن نگهدارت، سخی مددگارت

قسم کردم به زیارت‌های شمالی * سرت کشته شوم بیزار نمی‌شوم

مدد خواستن از بنده‌عاجزی که توان و قدرت و برآورده ساختن چیزی را ندارد جایز نیست، پس چه رسد به مرده‌که از دنیا رفته و اعمالش از آن قطع شده است. یگانه مددگار بنده الله جَلَّ جَلَالُهُ است، و همچنان قسم خوردن به غیر از الله جَلَّ جَلَالُهُ شرک است. از این قبیل اشعار در بسیاری آهنگ‌های هنرمندان موجود است. به ابیات ذیل دقت کنید که چه گل افشانی می‌کند:

روز نوروز است یاران جنده بالا میشود

از کرامات سخی جان کور بینا می‌شود!

اول اینک: تجلیل روز نوروز از عید های مجوسیان آتش پرست است و تجلیل آن برای مسلمانان جایز نیست.

دوم: بالا نمودن جنده خود یک بدعت و عمل خرافاتی است که هیچگونه مشروعیت در اسلام ندارد، و مخالف با شریعت غرای محمدی صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ میباشد، حتی بعضی ها خیر و برکت سال جاری را نظر به سختی و آسانی بلند شدن جنده مرتبط می دانند، که این عقیده انسان را در شرک اکبر داخل میسازد.

سوم: شفا و مرض از طرف الله عَلَّامٌ است و هیچ بنده اختیار و توانایی در این حصه ندارد، چه رسد به قبری که خیالی و دروغ بافته شده است، فرضاً، اگر علی عَلِيٌّ در آنجا مدفون هم باشد، شفا دادن مریض و بینا ساختن کور فقط بدست خداوند قادر و تواناست، و مرده ها چه نبی باشد و یا ولی، و یاهرمخلوقی، اختیار و توانایی آن را ندارند. زیرا عمل آنان از دنیا قطع گردیده است، و اگر زنده هم می بودند اینکار از توان و اختیار آنها بیرون است.

خطر نافرمانی الله ﷻ و رسول الله ﷺ

الله ﷻ می فرماید: ﴿ فَلْيَحْذَرِ الَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ أَنْ تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ أَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

﴿ [النور: ۶۳]

«پس کسانی که از فرمان او تعالی تمرد می کنند - از طاعت او تعالی سرباز می زنند - باید برحذر باشند از آن که فتنه ای به ایشان رسد یا به عذابی دردناک گرفتار شوند».

ابن کثیر رحمته الله می فرماید: مراد از فتنه در اینجا کفر یا نفاق یا بدعت است.

همچنان الله ﷻ می فرماید: ﴿ وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا ﴿۷﴾

[الحشر: ۷]

«آنچه را که پیامبر برای شما میدهد بگیرید و از آنچه شما را منع می کند منصرف شوید».

و می فرماید: ﴿ وَمَنْ يُشَاقِقِ الرَّسُولَ مِنْ بَعْدِ مَا بُنِنَ لَهُ الْهُدَىٰ وَيَتَّبِعْ غَيْرَ سَبِيلِ الْمُؤْمِنِينَ

تَوَلَّاهُ مَا تَوَلَّىٰ وَصُورِهِ جَهَنَّمَ وَسَاءَتْ مَصِيرًا ﴿۱۱۵﴾ النساء

«و هر کس پس از آنکه راه هدایت برای او آشکار شد، با پیامبر مخالفت کند و راهی غیر مسلمانان را پیروی کند، او را به آنچه که روی خود را به آن سو کرده و می گذاریم و به دوزخش می کشانیم و - دوزخ - چه بازگشتگاه بدی است!»

و در جای دیگر می فرماید: ﴿ وَلَا تَقُولُوا لِمَا تَصِفُ أَلْسِنَتُكُمُ الْكَذِبَ هَذَا حَلَلٌ وَهَذَا

حَرَامٌ لِنُفْتَرُوا عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ إِنَّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ لَا يُفْلِحُونَ ﴿۱۱۶﴾ النحل

« - و ای فرو افتادگان در ورطه حرام! - برای آنچه که زبان شما به دروغ می پردازد - و بر آن هیچ حجتی ندارید - نگویید که این حلال است و آن حرام تا بر الله ﷻ دروغ بندید. بی گمان کسانی که بر الله ﷻ دروغ می بندند، رستگار نمی شوند».

این آیت هشدار به کسانی است که از روی جهل و نادانی به مردم فتوا می‌دهند که موسیقی حلال است، و به علاوه این که خود گمراه می‌شوند، دیگران را نیز گمراه می‌سازند.

با تأسف در عصر حاضر بازار موسیقی و پیشه وران آن از رنگ و رونق بسزایی برخوردار اند، میلیون ها دالر در کنسرت‌ها و دعوت هنرمندان و تشویق آنها به مصرف میرسد، از سوی دیگر کانال های فضایی به نوبت خود ساعت ها را در برنامه‌های «آهنگ های انتخابی» ضایع می‌سازند و بی خردان دیگر هم پول، و هم وقت گرانبهای خویش را در تماس های تیلیفونی به این کانال ها بر باد هوا می‌دهند. اینان اگر واقعا صاحب خرد می بودند پولهای شان را در راه ارضای شهوات شان و در راه شیطان به مصرف نمی‌رساندند، بلکه از مردم رنج‌دیده هموطن خویش آگاهی می‌یافتند و به فقرا و مساکینی که امروز احتیاج لقمه نان اند می‌پرداختند. چنین مردمان باید بدانند که اسراف و انفاق مال در غیر حق از شیطان و اطاعت و پیروی وی است. قسمیکه الله ﷻ فرموده:

﴿ إِنَّ الْمُبْدِرِينَ كَانُوا إِخْوَانَ الشَّيْطَانِ ۖ وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِرَبِّهِ كَفُورًا ۝۲۷﴾

«همانا اسراف کاران برادران شیاطین اند و شیطان نسبت به پروردگارش ناسپاس است». پس اسراف کاران نیز نسبت به پروردگار بزرگ ناسپاسند، از آنجا که قرین و همدم شیطان می‌باشند. جای تأسف است که مسلمانان امروزی غفلت زده شده اند و اوقات عزیز عمر خود را بیهوده بهدر می‌دهند و در عوض آنکه آن را در کار های مفید دینی و دنیوی صرف کنند ساعت ها در پای تلویزیون نشسته با مشاهده نمودن برنامه‌های بی فایده و مضر اوقات شان را صرف می‌کنند. خصوصا کانال های که اسلام را در لابلای برنامه‌های شان، بطور مستقیم و غیرمستقیم مورد هجوم قرار می‌دهند.

برادر و خواهر مسلمان! در این حدیث شریف خوب دقت کنید و ببینید شما برای

روز رستاخیز تان چه آماده کرده اید؟

پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله می فرمایند: « گامهای بنده در روز قیامت تا لحظه میخکوب است که از عمرش پرسیده شود آن را در کدام راه فنا نموده و از علمش که در آن چه کرده و از مالش که از کدام راه آن را بدست آورده و به کدام راه صرفش نموده و از جسمش که آنرا در کدام راه فرسوده کرده است. » [نزد ترمذی]

نکته مهم دیگر اینکه مسلمان نباید از فرا رسیدن مرگ و اجلی که قبلا در موردش مقرر و فیصله شده غافل گردد. آیا میدانی که هر انسان در هر حالتی که می میرد به همان حالت در روز قیامت دوباره زنده خواهد شد؟ شخصی با رسول اکرم صلی الله علیه و آله در حجة الوداع بود که ناگهان از شتر افتید و وفات نمود، آن حضرت صلی الله علیه و آله فرمودند: سرش را نپوشانید زیرا وی در روز قیامت تلبیه گویان بر می خیزد. مردمان خوشبخت در حالات خوب دنیا را وداع میگویند و به همان حالت حشر خواهند شد. اما مردمان بدبخت در حالت بد و فجیع از دنیا می روند.

پس تو ای مسلمان! دوست داری که درحالت موسیقی شنیدن و یا درحالت بدی دیگر حشر شوی؟ آیا دوست داری که در موقف بزرگ محشر جنبیده و رقصیده از قبرت بیرون آیی؟ طبعاً هیچ عاقلی به چنین وضع راضی نیست. پس مرگ را فراموش مکن زیرا وقت فرا رسیدن اجلت را نمیدانی و کاری را پیش گیر که فردا خدا ناخواسته شرمسار و نگونسار در دوزخ نگردی.

در اخیر از برادرانی که در چاپ این کتاب سهم گرفته اند اظهار سپاس می نمایم، و خواهش ما از دوستانی که آنرا مطالعه می نمایند اینست که در چاپ و نشر آن سهم گرفته در اجر و ثواب شامل گردند.

وآخر دعوانا أن الحمد لله رب العالمین و صلی الله علی نبینا محمد و علی آله و صحبه وسلم.